

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124296262
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6124296262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. D., A. XXXX/X, o zaplatenie 2 905,87 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 09.07.2025 č. k. 46Csp/69/2024-130, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 905,87 EUR s príslušenstvom zamietol (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže preukázateľne mu žiadne trovy z dôvodu jeho pasivity v konaní nevznikli (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa 26.02.2019 k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Pôžička, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v celkovej sume 5 000,- EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 96 mesačnými splátkami po 73,30 EUR, splatnosť splátok bola stanovená na 25. deň v mesiaci, prvá splátka splatná 25.03.2019, z počtu splátok ustálil, že konečný termín splatnosti bol stanovený na 25.02.2027, s ďalšími dohodnutými podmienkami, ako je uvedené v bode 19. odôvodnenia. Listom zo dňa 12.10.2020 žalobca vyhovel žiadosti žalovaného o odklad splátok a určil, že splátka, ktorá bola splatná dňa 25.09.2020, sa stala splatnou až 25.06.2021, pričom povolil odklad splátok do splátky splatnej 25.05.2021. Listom zo dňa 31.05.2021 žalobca oznámil žalovanému výšku mesačnej splátky v sume 87,77 EUR splatnej k 25. dňu v mesiaci. Listom z 24.11.2023 žalobca upozornil žalovaného na to, že výška omeškaných splátok je 95,63 EUR a vyzval ho na úhradu sumy 110,63 EUR do 19.12.2023, pričom uvedenú sumu rozčlenil na istinu 63,22 EUR, zmluvný úrok 17,096 EUR, úrok z omeškania 0,32 EUR a zmluvnú pokutu v sume 30,- EUR. Zároveň ho vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Následne listom z 02.04.2024 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 02.04.2024 a vyzval žalovaného na úhradu sumy 3 010,04 EUR do 24.04.2024.

3. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že výzva žalobcu z 24.11.2023 nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Ani prípadná výzva súdu na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu by tento nedostatok nezhojila. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t. j. jednostranný právny úkon

veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka určenia mesačnej omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť splatenia dlhu predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na spoplatnenie celého dlhu. Pokiaľ žalobca ako banka spoplatnila celý úver, keď z jeho právneho úkonu nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver spoplatnený, takýto právny úkon posúdil ako neurčitý s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka a z tohto titulu ho považoval za neplatný. Navyiac, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľa žiada o zosplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia. V tejto súvislosti poukázal na závery vyslovené v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/1/2022, sp. zn. 6CoCsp/14/2023 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022. Keďže v danom prípade mimoriadne spoplatnenie úveru nebolo platné, žalobný návrh odvodený od spoplatnenie pohľadávky zo zmluvy o úvere nemohol byť dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

4. Nad rámec uvedeného poukázal na ust. § 294 CSP, v zmysle ktorého nie je prípustná zmena žaloby a tak žalobca ani nemohol dodatočne meniť svoje skutkové tvrdenie nárokom uplatneným v žalobe, poukazujúc na právny záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022. Pokiaľ aj žalovaný bol v konaní procesne nečinný a tvrdenia žalobcu nepoprel, bez ďalšieho nezakladajú nespornosť. V tomto smere poukázal na závery uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019. Bolo povinnosťou žalobcu preukázať základné hmotnoprávne podmienky týkajúce sa preukázania jeho vecnej legitímácie v spore. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak samotný žalobca zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Nie je preto možný postup ani v zmysle § 181 ods. 2 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že súd je viazaný žalobným návrhom a nemôže prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, v súvislosti s čím poukazuje na skutočnosť, že na základe podanej žaloby si uplatnil splatné splátky úveru a ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie boli už tieto splátky splatné a žalovaným nesporne neuhradené. Z tohto dôvodu sa domnieva, že súd prvej inštancie mal mu priznať splatné splátky + príslušenstvo (úrok z omeškania z tých splátok) ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie – jedná sa o splátky splatné od 12/2023 až ku dňu vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na § 217 ods. 1 CSP. Naďalej sa jedná o ten istý nárok vyplývajúci zo skutočností, že žalovaný nevrátil úver, tak ako sa zaviazal v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Priznaním neuhradených splatných splátok nemôže dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem, ktorá je vyjadrená v § 216 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Uložením povinnosti zaplatiť splatné splátky úveru by mu súd nepriznal iné plnenie, než sa uplatňuje v žalobe. Naďalej sa jedná o ten istý nárok vyplývajúci zo skutočností, že žalovaný nevrátil úver, ako sa zaviazal v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k uvedenému názoru poukázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 31.10.2024 sp. zn. 4Obdo/36/2023, keď citované rozhodnutie bolo predmetom ústavného prieskumu na základe uznesenia Ústavného súdu SR z 13.03.2025 sp. zn. III. ÚS 160/2025. Priznaním nároku na zaplatenie jednotlivých nezaplatených splátok (resp. ich častí), hoci ich uplatnil ako sumu z predčasného spoplatnenia úveru, ktoré bolo neplatné, nebude rozhodnuté nad rámec ním uplatneného nároku. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2022, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoCsp/11/2022 a sp. zn. 10CoCsp/78/2021. Žiadal rozsudok prvej inštancie zmeniť a žalobe v rozsahu splatných splátok ku dňu rozhodovania vyhovieť.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe zisteného skutkového stavu dospel k právnomu záveru – vo výklade podmienok § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka hodnotených v bodoch 23. až 26. odôvodnenia rozsudku, z ktorých vyvodil, že pre platný právny úkon zosplatnenia (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatňuje celý dlh; a aj záveru vyjadreného v bode 27. odôvodnenia, že v spotrebiteľských sporoch v zmysle § 294 CSP nie je prípustná zmena žaloby, keď žalobca nemohol dodatočne meniť svoje skutkové tvrdenie k nároku uplatneným v žalobe na základe zosplatnenia spotrebiteľského úveru, je správny.

9. Súd prvej inštancie pri zamietnutí žaloby vychádzal zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, keď žalobca na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Pôžička zo dňa 26.02.2019 poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5 000,- EUR na základe v zmluve dohodnutých podmienok v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., ako je podrobne uvedené v bode 19. odôvodnenia rozsudku, s ďalšími dohodnutými podmienkami uvedenými v bode 20. odôvodnenia. Žalobca zaslal žalovanému výzvu na splatenie dlžnej časti úveru listom zo dňa 24.11.2023, ktorú žalovaný si neprevzal v odbernej lehote a následne aj zásielku z 02.04.2024, ktorú žalobca považoval za predčasné spoplatnenie spotrebiteľského úveru. Žalobca vo výzve z 24.11.2023 podmienil neuplatnenie svojho práva vyhlásením o mimoriadnu splatnosť úveru tým, že dlžník uhradí celý dovtedy splatný dlh vo výške 110,60 EUR do 19.12.2023. Hodnotiac obsah výzvy z 24.11.2023, súd prvej inštancie dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti uvedené v § 53 ods. 9 v spojení s podmienkami § 565 Občianskeho zákonníka, ktorými má informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou (tou istou) splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne spoplatniť dlh. Takouto výzvou veriteľ dáva možnosť dlžníkovi splátku uhradiť a vyhnúť sa tak vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu (strate výhody splátok). Dlžníkovi – spotrebiteľovi stačí, ak uhradí predmetnú konkrétnu jednu omeškanú splátku a tým sa vyhne tomu, že veriteľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V danom prípade veriteľ (žalobca) neoznačil konkrétnu splátku, s ktorou je žalovaný v omeškaní, čím znemožnil ju spotrebiteľovi uhradiť a vyhnúť sa tak účinne vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Je bez právnej relevancie argumentácia žalobcu, že sám žalovaný musel vedieť, ktoré splátky veriteľovi neuhradil/ resp. keď až na základe podanej žaloby tvrdil, že pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 27.12.2023, nastala mimoriadna splatnosť úveru, keďže v zmysle podmienok § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce, aby už vo výzve konkretizoval, pre ktorú splátku sa veriteľ rozhodol, resp. zvažil možnosť uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomu, že výzva žalobcu z 24.11.2023 takúto náležitosti neobsahovala a neboli tak naplnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca nemohol vyhlásiť ani mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru, na základe čoho súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Z hľadiska plynutia času od rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo 152/2022, ktoré je (ako judikát) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025, z ktorého vyplýva záver (právna veta), že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

11. Žalobca na základe podaného odvolania (§ 363, § 365 ods. 1 písm. h), f) CSP) namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (najmä záverov vyjadrených v bode 27. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), že súd prvej inštancie na základe podmienok § 216 ods. 2, § 217 ods. 1 CSP mal mu priznať nárok na plnenie – uložením povinnosti žalovaného zaplatiť mu splátky úveru splatné od 12/2023 až ku dňu vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko sa jedná o ten istý nárok vyplývajúci zo skutočnosti, že žalovaný nevrátil úver, tak ako sa zaviazal v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nemôže tak dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem, ktorá je vyjadrená v § 216 ods. 2 CSP. V tejto súvislosti poukázal aj závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 31.10.2024 sp. zn. 4Obdo/36/2023 v spojení s uznesením Ústavného súdu SR z 13.03.2025 sp. zn. III. ÚS 160/2025.

12. Odvolací súd považoval odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci za nedôvodné, poukazujúc na výklad ustanovenia § 294 CSP v spojení s § 140 ods. 2 CSP, vyjadrený súdom prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia, s ktorým sa v plnej miere stotožňuje.

13. Uvedené skutkové a právne závery vychádzajú z právneho názoru vyjadreného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 85/2021 z 12.02.2024, ktoré vzhľadom na charakter prejednávanej veci (spotrebiteľský spor) sa práve vzťahujú aj na okolnosti danej prejednávanej veci. Ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov (§ 290 a nasl. CSP) je potrebné považovať za lex specialis vo vzťahu ku všeobecným ustanoveniam Civilného sporového poriadku, z čoho možno vyvodíť, že nemohol súd v zmysle § 216 CSP v konaní s ochranou slabšej strany (ktorou bola žalovaná) „prekročiť návrh/rozhodnúť inak“ t. j. priznať plnenie z iného skutkového základu, než ako bol vymedzený v žalobnom návrhu (§ 132 ods. 1 CSP), čím by porušil zásadu „ne ultra petitem“.

14. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.10.2024 sp. zn. 4Obdo 36/2023 v spojení s uznesením ústavného súdu z 13.03.2025 sp. zn. III. ÚS 160/2025, v zmysle ktorých žalobca má za to, že priznaním nároku na zaplatenie jednotlivých nezaplatených splátok nebude rozhodnuté nad rámec žalobcom uplatňovaného nároku, odvolací súd dodáva, že uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu nie je možné aplikovať na okolnosti prejednávanej veci, keďže sa netýkalo spotrebiteľského právneho vzťahu, keďže ako už bolo vyššie vysvetlené (poukazujúc na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 85/2021 z 12.02.2024), ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov (§ 290 a nasl. CSP) je potrebné považovať za lex specialis vo vzťahu ku všeobecným ustanoveniam Civilného sporového poriadku (§ 216 CSP).

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, v súlade s rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, ako aj odvolacích senátov Krajského súdu v Žiline, ktoré závery v priebehu odvolacieho konania boli potvrdené aj judikatúrnou činnosťou Najvyššieho súdu SR, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)